

Kérelmeik alátámasztásaként a felperesek arra hivatkoznak, hogy:

- azáltal, hogy a határozatot olyan tényállási elemekre alapították, amelyeket vele nem közöltek a közigazgatási eljárás során, és amelyekkel kapcsolatban nem állt módjában álláspontját kifejezni, megsértették a védekezéshez való jogukat,
- az alperes több különböző nyilvánvaló értékelési hibát vétett a következőkkel kapcsolatban:
 - három különböző nagykereskedelmi piac meghatározása egyetlen egységes nagykereskedelmi piac megállapítása helyett az ADSL-hozzáférést illetően, amely magában foglalja mind a helyi hurokokat, mind az országos, illetve a regionális hozzáférést, vagy másodlagosan legalább ez utóbbi kettőt,
 - a felperesek állítólagos erőfölénye az érintett piacokon, mind a nagykereskedelmi, mind a kiskereskedelmi termékek piacán,
 - az EK 82. cikk alkalmazása állítólagos visszaélésszerű magatartására. Először is, a Bizottság az említett cikket egy olyan helyzetre alkalmazza, amikor *de facto* olyankor nem kötnek szerződést, amikor a szóban forgó nagykereskedelmi termékek nem képeznek „alapvető infrastruktúrát”, ellentmondva ezzel az *Oscar Bronner* ügyben hozott ítéletnek. Másodsorban, mégha el is ismerhető a 82. cikk alkalmazhatósága a felperesek magatartására, *quod non*, a határozat figyelmen kívül hagyja az *Industrie des Poudres Sphériques* ügyben hozott ítéletet, miszerint ahhoz, hogy az árreszűkítését (árprést) jogellenesnek lehessen minősíteni, előzetesen bizonyítani kell, hogy a termék árának emelkedése túlzott mértékű, vagy azt, hogy a végtermék ára(zása) felfaló jellegű,
 - az állítólagos visszaélésszerű magatartás és annak hatása a piacra: először is, mivel az összehasonlítás tárgyát képező nagykereskedelmi piacokat tévesen választja ki, másodsorban pedig, mert többek között jelentős számítási hibákat vét és mulasztásokat követ el mind az „időszakról időszakra vonatkozó”, mint a „diszkontált cash flow” teszt alkalmazásánál. Ezek a hibák önmagukban és együtt is érvénytelenné teszik a határozatban szereplő módszert és számításokat. A határozat nem bizonyítja kielégítő módon a magatartás állítólagos negatív hatásait a versenyre.
 - a Bizottság *ultra vires* eljárása, illetve mindenesetre a szubsidiaritás, az arányosság, a jogbiztonság, a jóhiszemű együttműködés és a hatékony közigazgatás elveinek megsértése azáltal, hogy beavatkozott ott, ahol azt a nemzeti távközlést szabályozó szerv – amelyet maga az európai jogalkotás hozott létre, és amely az előbbi által rá ruházott feladatoknak és hatáskörnek megfelelően járt el a közösségi hatásköri szabályokon alapuló jogszabály értelmében – ezt már megtette.

A bíróság eltörlését, illetve összegének csökkentését illetően a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság megsértette a Szerződés 85. és 86. cikkének (jelenlegi 81. és 82. cikkének) végre-

hajtásáról szóló 17/62/EGK tanácsi rendelet 15. cikkének (2) bekezdését, valamint az 1/2003/EK tanácsi rendelet 23. cikkének (2) bekezdését azáltal, hogy úgy vélte, hogy a jogsértést szándékosan vagy súlyos gondatlansággal követték el, illetve azáltal, hogy a jogsértést „jellegzetes visszaélésnek” minősítette.

2007. szeptember 6-án benyújtott kereset – Brilliant Hotelsoftware kontra OHIM (BRILLIANT)

(T-337/07. sz. ügy)

(2007/C 269/101)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Brilliant Hotelsoftware Limited (London, Egyesült Királyság) (képviselők: J. Croll és C. Pappas ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták)

Kereseti kérelmek

- az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (OHIM) első fellebbezési tanácsának 2007. június 14-i határozatát és lajstromozza a „BRILLIANT” védjegyet;
- az Elsőfokú Bíróság a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az érintett közösségi védjegy: a „BRILLIANT” szóvédjegy a 9. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében (4 345 849. sz. védjegybejelentési kérelem).

Az elbíráló határozata: a kérelem elutasítása.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezés elutasítása.

Jogalapok: a 40/94/EK rendelet ⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának megsértése, mivel a bejelentett védjegy nem leíró jellegű és rendelkezik a szükséges megkülönböztető képességgel.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994., L 11., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).